

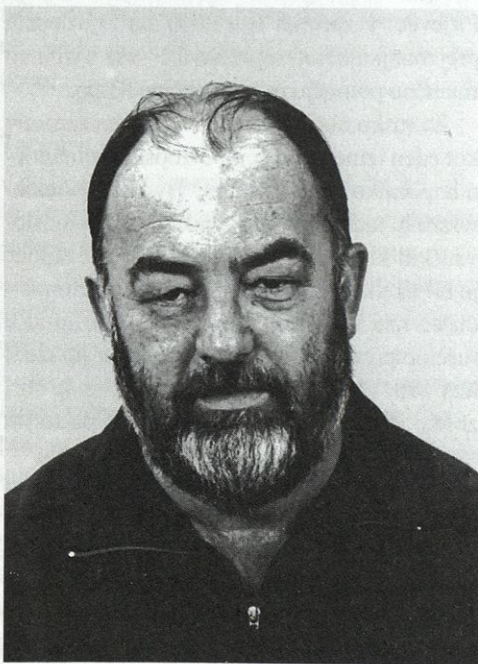
et languages v Uzesu (Južna Francija) celotnega Prešerna s sodelovanjem francoskega pesnika Marca Alynna in končno v predelani izdaji v Kranju leta 1999. V tej najnovejši izdaji je izšel tudi *Sonetni venec*, z akrostihom prof. Vladimirja Pogačnika. *Sonetni venec* sem v svojem prevodu izdal malo kasneje.

Za konec dodajam še najbolj znano kitico *Zdravljice* – naše sedanje himne – v francoščini:

Que vivent tous les peuples
Qui aspirent à voir le jour,
Où, l à où le soleil suit son cours,
La querelle du monde sera bannie.
Où tout citoyen
Sera libre enfin,
Et pas un ennemi, mais le frontalier
sera voisin.

Miran Željko

Predstavljamo vam Antona Omerzo

gleščine v slovenščino, kadar pa sem dobil kak prevod v angleščino, sem prosil svojo profesorico iz gimnazije, da mi ga je popravila. Enkrat je nanoslo, da sem na študentskem servisu dobil posebno zanimivo delo. Američane, urbaniste, ki so živeli v Ljubljani, sem učil slovensko. To je trajalo kar nekaj let, ob tem sem hodil tudi na njihove urbanistične seminarje, si to področje izbral za diplomsko nalogo, pri pripravi katere sem moral spet veliko prevesti – in tako sem vedno več prevajal. Moram pa reči, da prevajanje nikoli ni bilo moje poglavitno delo, saj sem se ves čas zavedal, da sem slab prevajalec.

Kakšne funkcije si opravljal v zvezi s prevajalstvom?

Leta 1974 sem bil sprejet v društvo, prvo dolžnost pa sem prevzel leta 1984, ko sem postal urednik Mostov. Kasneje sem bil dvakrat član upravnega odbora, najprej blagajnik, nato tajnik, leta 1988 pa sem postal poklicni tajnik društva. To nalogo sem opravljal do jeseni 1992, ko mi je potekel mandat. Nato sem bil še en mandat član nadzornega odbora, sedaj pa sem član uredniškega odbora Mostov. Pri dveh posvetovanjih, leta 1987 in 1992, oba-

Kako si zašel med prevajalce?

Med študijem ekonomije sem večkrat iskal delo na študentskem servisu in kmalu ugotovil, da je prevajalsko delo dobro plačano. Začel sem prevajati ekonomska besedila iz an-

krat v Portorožu, sem bil vodja organizacijskega odbora in urednik zbornikov.

Kaj pomeni OST?

Ko sem začel samostojno poslovati, sem se ukvarjal s podjetništvom za prevajalce, kjer je bilo svetovalno delo najpomembnejše. Zato sem si izbral ime OST (O-merza S-vetuje T-ebi), na občini pa so mi dodali še 'Svetovalne storitve'. Sedaj moj uradni naziv ni povsem v skladu z delom, ki ga opravljam, saj je moja dejavnost izobraževanje in založništvo za prevajalce.

Kako deluje izobraževanje prevajalcev v OST?

Priprava seminarjev je zelo kompleksna naloga. Poznati je treba prevajalsko dejavnost, imeti veliko stikov in zvez, saj lahko le tako poiščem prave predavatelje. V začetku so mi pri tem pomagale izkušnje, ki sem si jih pridobil pri Mostovih, in zveze, ki sem jih vzpostavil na srečanju v Portorožu leta 1992. Treba je znati prisluhniti potrebam prevajalcev in iz njih izluščiti vsebinske sklope za seminar. Dokler tega ne naredim, se ne morem začeti pogovarjati s predavateljem o vsebini seminarja. Pri nekaterih seminarjih s predavateljem določiva vsebino, ki jo je treba pred razpisom pri prevajalcih preveriti. Dela s seminarji mi nikoli ne zmanjka, ves čas vzdržujem osebni stik s predavatelji in z večino prevajalcev, ki so na mojem seznamu. Če kak seminar ni najboljši, je zame to prej izziv kot poraz, ker se ob tem vedno česa naučim. Razumljivo je, da vsi seminarji ne morejo biti odlični, težim pa k temu, da bo takšnih čim več.

Povej kaj o svojih knjigah za prevajalce.

Da, kar nekaj se jih je že nabralo. Najprej sem napisal poslovna priročnika za prevajalce, ki izhajata iz moje prakse poslovnega tajnika društva. Ker sem ekonomist, sem čutil, da lahko pomagam samostojnim prevajalcem pri tistih opravilih, za katera niso študirali, torej pri poslovnosti. Ti dve knjigi sta sklenili moje svetovanje prevajalcem pri njihovih po-

slovnih odločitvah. Ko sem končal delo poslovnega tajnika društva, se mi je zdelo, da bi bila velika škoda, če teh izkušenj ne bi zapisal in jih tako prenesel naprej.

Kasneje, ko so se začeli moji seminarji vrstiti, se mi je zdelo potrebno napisati kroniko strokovne dejavnosti za prevajalce, in nastala je knjiga Vaja. Podatkom o izobraževanju in posvetovanjih sem dodal fotografije in družabno kroniko. Marsikaj sem zapisal mogoče malo preveč odkrito in to nekaterim ni bilo všeč.

V zadnji knjigi Seminar – ustvarjalno izobraževanje, ki je izšla leta 1999, razlagam, kaj se je dogajalo na naših najboljših seminarjih. Gre predvsem za seminarje, ki so jih vodili Alan Duff, Lidija Šega in še kdo. Postavil sem teorijo o ustvarjalnem izobraževanju, kjer je pomembna predvsem čustvena inteligenca, manj pa goli razum. Pri dokazovanju te hipoteze sem razvil animacijsko vlogo organizatorja in predavatelja, zato je drugi del knjige priročnik za organizatorje in predavatelje pri izobraževanju odraslih. V knjigarni Konzorcij so jo uvrstili pod pedagogiko in andragogiko. Dal sem ji podnaslov *Misli z glavo, delaj s srcem*, posvetil pa sem jo mojima dobrima prijateljema, Violeti Šulentič in Alanu Duffu.

Kateri projekt za prevajalce, pri katerem si sodeloval, ti je najljubši?

Na prvo mesto postavljam posvetovanje prevajalcev z območja Alpe–Jadran leta 1992 v Portorožu. Tedaj sem prvič začutil pravo vsebino organizacijskega dela. Iz nič, le iz začetne zamisli, smo povezali prevajalce in predavatelje sosednjih dežel. Res smo dosegli uspeh, ki je odmeven še danes. To vidim, ko pridem v stik s profesorji iz Trsta in Zagreba, saj se posvetovanja še vedno radi spominjajo.

Drugi moj veliki projekt je Slovenski pravni leksikon. Nekaj let je bilo potrebnih, da je zamisel dozorela, več kot tri leta smo ga pripravljali, menim pa, da ga bom prodajal dve leti. To je moj najzahtevnejši projekt, saj sem soavtor zamisli, urednik, založnik in knjigotr-

žec. Leksikon pa je povezan s posvetovanjem Alpe-Jadran, ker vključuje Slovenijo, Avstrijo in Italijo. Zakaj smo se ga sploh lotili? Zato, da smo napravili vzorčni model strokovne publikacije za prevajalce. Sedaj lahko samo upamo, da nam bo kdo sledil.

Kaj svetuješ mladim prevajalcem, ki razmišljajo o prevajanju v samostojnem poklicu?

Vsak prevajalec se zaveda, da sedi na dveh konjih; eden je znanje jezikov, drugi poznavanje strok. Redkim uspeva, da oba konja dlje časa tečeta vzporedno. Ti ne potrebujejo posebne dodatnega izobraževanja. Drugi, ki šepajo na jezikovni ali na strokovni strani, pa se morajo zavedati, da nikoli ni škoda njihovega časa in denarja za pridobivanje novega jezikovnega ali

terminološkega znanja. Samostojni prevajalec jaha še tretjega konja, poslovnost ali podjetništvo. Če ima kaj poslovne žilice, mu gre laže, a takšnih ni veliko. Zavedati se mora dejstva, da si mora s svojimi poslovnimi odločitvami zagotavljati delo ves čas, vse leto, saj naročila za prevode ne prihajajo sama na mizo, kot so takrat, ko je bil še zaposleni prevajalec. Vsem, ki me prosijo za nasvet, rad pomagam. Tako, kot sem študentom tržaške šole za tolmače in prevajalce, kamor so me povabili zaradi podjetništva. Največ vprašanj se nanaša na prevajalčev prodor na trg, ki je 'že razdeljen', a tudi za to je rešitev. Dokler prevajalec gleda le iz sebe, kot ponudnik prevajalskih storitev, mu ne bo uspelo, šele takrat, ko se nauči gledati na prevajanje z očmi naročnika prevodov, je na pravi poti.

Kasilda Bedenk

Oddelek za prevajanje in tolmačenje na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani

V študijskem letu 1997/98 je po triletnih priporočilih začel redno pedagoško delo *Oddelek za prevajanje in tolmačenje* (OPT) na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Tako se je uresničila tudi dolgoletna želja slovenskih prevajalcev in njihovega društva. Dotlej je bilo na naši univerzi mogoče izbrati le prevajalsko usmeritev v zadnjih dveh letih študija anglistike in nemistik. Ker tako omejen študij diplomantov ni mogel zadostno usposobiti za zahtevno strokovno prevajanje in tolmačenje, je bilo treba po zgledih iz tujine uvesti popoln univerzitetni program dodiplomskega študija prevajalstva in tolmačenja za več tujih jezikov, s slovenščino kot nosilnim jezikom.

OPT na Filozofski fakulteti v Ljubljani je edina prevajalska šola s slovenščino kot materinim jezikom (v Trstu in Gradcu je mogoče slovenščino izbrati le kot tuj jezik). Ustanovitev oddelka je bila odziv na nov mednarodni položaj Slovenije in iz njega izhajajoče potrebe po visoko strokovno usposobljenih prevajalcih, za gospodarske in politične, pa tudi kulturne stike. OPT je še pred uradnim začetkom delovanja pripravil *Konferenco o prevajanju v nematerne jezike* (Ljubljana, 1997), udeležili so se številni referenti z visokošolskih ustanov v Evropi in tudi nekaj članov našega društva.

Študij je enopredmeten in reden, študenti pa ob obvezni slovenščini (jezik A) in splo-